

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202053
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3818202053.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobcu: V. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Y. XX/X, zast. JUDr. Ingrid Novákovou, advokátkou so sídlom v Handlovej, Ul. ČSA 12, proti žalovanému: FORBART, s.r.o., IČO: 36 332 704, so sídlom v Prievidzi, Necpalská cesta 16, zast. JUDr. Jaroslavom Hujíkom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova ulica č. 3, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičová ul. č. 4, zast. JUDr. Baltazárom Muczkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Vajnorská 55, o zaplatenie 4.300 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 400 eur zastavuje.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.
- III. Žalovaný a intervenient na strane žalovaného majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- IV. Štát má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou, podanou na tunajší súd, dňa 30.4.2018, žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady škody sumu 4.300 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% z istiny od 20.3.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla značky BMW T XXXDi, evidenčné číslo W rok výroby 2003 (ďalej len „BMW“), ktoré bolo kúpené v Nemecku, dňa 16.9.2011, za kúpnu cenu 7.800 eur. Dňa 1.5.2016 viedol BMW syn žalobcu, V. S., vo večerných hodinách, o 22,10 hod. v smere od Prievidze na Handlovú, po ceste I. triedy I/9, pričom krátko po tom ako sa stretal s protiidúcim vozidlom v katastri obce Veľká Čausa a pri stretávaní mal zapnuté stretávacie svetlá, zbadal náhle v smere na Handlovú vo svojom jazdnom pruhu domáce zviera - kravu. Ani intenzívnym brzdením vozidlo nemohol zastaviť bez zrážky so zvieratom. Domáce zviera, ktoré patrilo žalovanému, po zrážke zahynulo. Žalovaný v rámci svojho podnikania zvieratá chová a tieto sú umiestnené za obcou Lipník. Zrážkou zvieratá s motorovým vozidlom bola spôsobená na motorovom vozidle žalobcu škoda. K dopravnej nehode boli privolaní členovia dopravného inšpektorátu OR PZ v Prievidzi a zo Záznamu dopravnej nehody č.p. ORPZ-PD-ODI-139/2016-P, spísaného dňa 16.5.2016, vyplýva, že príčinou dopravnej nehody bolo vbehnutie domáceho zvieratá na vozovku a za zodpovedný subjekt bol označený žalovaný. Škoda na vozidle bola odhadnutá na sumu 4.000 eur. Podľa rozpisu autoservisu spoločnosti JAVOR MJ s.r.o., Handlová, do ktorého bolo nepojazdné vozidlo žalobcu odvezené - poškodená je predná časť vozidla, strecha, posunutá ľavá strana nosníka, stĺpik, torpédo, odtrhnutá palubná kapota, chladiče, svetlá, čelné sklo, vnútro vozidla, odtrhnutý volant, plastové diely okolo motora. Oprava bola vyčíslená predbežne

na sumu 4.300 eur s vyjadrením, že cena za opravu by mohla prevyšovať zostatkovú hodnotu vozidla v čase nehody. Vodič viedol motorové vozidlo povolenou rýchlosťou, alkohol u neho zistený nebol. K nehode došlo tým, že sa mu náhle zjavila na ceste I. triedy prekážka - domáce zviera, ktoré na ceste nemalo byť. Zo strany žalovaného tak došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť zvieratá, ktoré chová pred únikom z ohrady, oplotenie bolo nedostatočné, alebo poškodené, a zviera sa voľne pohybovalo mimo oplotenia. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu preventívnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka, ktoré je v príčinnej súvislosti s následnou škodou, ktorá vznikla žalobcovi na motorovom vozidle v jeho vlastníctve (§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobca je toho názoru, že sú splnené všetky predpoklady k vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu. Žalobca sa pokúšal urovnať vec so žalovaným mimosúdne, avšak bezvýsledne. Žalobca je toho názoru, že žalovaný tým, že nereagoval vôbec na jeho výzvy, dostal sa do omeškania so splnením povinnosti nahradiť mu škodu. Rozsah náhrady škody určil žalobca v súlade s ustanovením § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka, podľa rozsahu poškodenia vozidla s predbežným vyčíslením ceny, ktorú by mal vynaložiť na opravu vozidla, ktoré je bez opravy nepojazdné. Aj s prihliadnutím na ceny motorových vozidiel v roku 2016 zistené na internetových stránkach motorových vozidiel BMW R3 rok výroby 2003, tieto sa pohybovali vo výške asi 4.500 až 5.000 eur, ktorú by mohol žalobca za predmetné vozidlo získať, považuje sumu 4.300 eur ako náhradu za škodu za primeranú. Je toho názoru, že určenie výšky škody znaleckým posudkom by bolo pre neho finančne náročné, v prípade potreby však môže pristúpiť aj k dôkazu znaleckým posúdením.

2. Žalovaný vo svojom prvom, písomnom vyjadrení k meritu veci, uviedol, že neuznáva svoju zodpovednosť za škodu uplatnenú žalobcom v tejto veci. Už z obsahu žaloby vyplýva, že žalobcov syn riadil motorové vozidlo žalobcu v rozpore s pravidlami cestnej premávky, pretože neprispôbil rýchlosť vozidla vzdialenosti, na ktorú mal rozhľad. Sám žalobca tvrdí, že vodič vozidla nemohol ani intenzívnym brzdením zastaviť vozidlo bez zrážky so zvieratom, teda je zrejmé, že neprispôbil rýchlosť vozidla okolnostiam cestnej premávky a prekážka v podobe zvierat na ceste rozhodne nebola náhlou prekážkou. Krava, do ktorej syn žalobcu narazil, bola vysoko teľná, 6-ročná krava, ktorá sa pohybovala veľmi pomaly. Vzhľadom k tomu, že k nárazu došlo približne v strede jazdného pruhu, v ktorom sa pohybovalo vozidlo, mohol a mal vodič vozidla pri náležitom venovaní sa vedeniu vozidla kravu spozorovať a vozidlo včas zastaviť alebo mal možnosť prekážku obísť a teda mal možnosť k stretu i vzniku škody zabrániť. Podľa ich vedomostí bol vodič vozidla žalobcu postihnutý sankciou za priestupok na úseku dopravy zo strany ODI OR PZ Prievidza, hoci proti rozhodnutia sa odvolal. Teda aj zo strany polície bolo konanie vodiča pri vedení vozidla vo vyššie uvedenej dopravnej situácii vyhodnotených ako nesprávne v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Podľa ich vedomostí z priebehu objasňovania priestupku, vozidlo potom, ako narazilo do kravy a to do jej ľavého boku, prakticky viezlo túto kravu na streche asi 40 metrov. Aj z uvedeného priebehu dopravnej nehody je zrejmé, že vodič vozidla na kravu na ceste reagoval oneskorene a nezabránil vzniku škody, hoci takú možnosť nepochybne mal. Teda práve v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla žalobcu vznikla škoda, ktorú však nespôsobil žalovaný, ale ktorú zavinil vodič motorového vozidla žalobcu vyššie uvedeným porušením pravidiel cestnej premávky. Poukázal na to, že vodič vozidlo viedol v úseku cesty, v ktorom sa nachádza autobusová zastávka vzdialená od miesta zrážky asi 50 metrov, ktorá je osvetlená pouličným osvetlením a vodič vozidlo viedol smerom k tomuto pouličnému osvetleniu a pri náležitom venovaní sa vedeniu vozidla a situácii na ceste musel a mal zviera na ceste včas spozorovať a buď zabrzdiť, alebo sa mu vyhnúť. Krava bola zrazená v úseku cesty, povedľa ktorej sú oceľové zvodidlá ako aj zábradlie mostu, cez ktoré prekážky neprešla, ale sa dostala na vozovku pred týmito prekážkami a do miesta zrážky kráčala po ceste najmenej 10 metrov, teda v takom dlhom časovom úseku, počas ktorého ju musel vodič vidieť a včas na jej pohyb reagovať, pokiaľ by sa samozrejme riadne venoval vedeniu vozidla a situácii na ceste. Žalovaný zdôrazňuje, že pri takomto pohybe napríklad chodca, počas takého dlhého časového úseku v jazdnom pruhu, v ktorom išlo vozidlo žalobcu, by neboli žiadne pochybnosti o tom, že vodič hrubo porušil dopravné predpisy, a teda v dôsledku riadneho nevenovania sa vedeniu vozidla narazil do kravy a spôsobil škodu žalovanému i žalobcovi. Podľa § 16 ods. 1 zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z., vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť svojim schopnostiam ....., smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Táto povinnosť vodiča, resp. jej porušenie má podľa ich názoru podstatný význam pre ustálenie zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla žalobcovi. Pri dodržaní vyššie uvedeného ustanovenia zákona a teda dodržanie zákonnej povinnosti vodiča, by nebolo došlo k zrážke a teda ani k vzniku škody. Viditeľnosť vodiča neovplyvňovali žiadne nepriaznivé poveternostné vplyvy, bola bezoblačná noc, svetlá obloha, dobrá viditeľnosť a aj podľa vedomostí prítomných osôb pri nehode je možné ustáliť, že aj bez zapnutých svetiel by musel vodič kravu na ceste vidieť.

3. Uznesením, č.k. 12C/11/2018-144, zo dňa 5.3.2019, súd pripustil vstup spol. KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, do konania, ako intervenienta na strane žalovaného. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.3.2019.

4. Vo svojom prvom elektronickom vyjadrení k meritu veci, zo dňa 21.1.2019, intervenient na strane žalovaného uviedol, že sa nestotožňuje s nárokom žalobcu v celom rozsahu. Predovšetkým v plnom rozsahu rozporuje výšku sumy uplatnenej v konaní, pretože táto zo strany žalobcu nebola preukázaná žiadnymi relevantnými dôkazmi. To, že vozidlo je podľa vyjadrenia žalobcu „nepojazdné“ ešte neznamená, že na vozidle vznikla totálna škoda. Jediný dokument, ktorým žalobca preukazuje výšku škody na vozidle je zákazkový list (na ktorom absentuje číslo tohto zákazkového listu) zo dňa 2.5.2016. Na tomto liste však absentujú aj iné elementárne údaje - meno/firma, ulica, telefón, IČO, mesto, taktiež aj akékoľvek údaje týkajúce sa motorového vozidla a v podstate v ňom absentujú akékoľvek údaje, na základe ktorých by bolo možné identifikovať poškodené vozidlo žalobcu. Taktiež na predmetnom zákazkovom liste absentuje podpis zákazníka, vôbec nie je zrejmé, pre koho je predmetný zákazkový list vypracovaný. Podľa ich názoru je predložený zákazkový list účelovo vykonštruovaným dôkazom. Bez ohľadu na vyššie uvedené, zo zákazkového listu nie je zrejmé, či bolo nejaké vozidlo vôbec odovzdané na opravu/opravené, resp. či následne vôbec žalobca uhradil faktúru za jeho opravu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca doposiaľ nesplnil ani svoju základnú povinnosť pri takomto type žaloby a to preukázať vznik škody a jej skutočnú výšku relevantnými dôkazmi. Predložený zákazkový list nie je relevantným dôkazom pre toto konanie, pretože v ňom úplne absentujú údaje o tom, pre koho bol tento list vypracovaný, pre aký typ vozidla a podobne. Taktiež zákazkový list sám o sebe nepreukazuje jednoznačne konkrétnu výšku škody, ktorá vznikla na vozidle. Takáto výška by bola preukázaná až znaleckým posudkom, resp. odborným vyjadrením, uhradenou faktúrou a podobne. Takýto dôkaz však zo strany žalobcu dosiaľ predložený nebol. Tu je potrebné poukázať na to, že bolo povinnosťou žalobcu predložiť dôkaz preukazujúci výšku škody už v žalobe, preto žiadajú súd, aby konanie skoncentroval a na ďalšie dôkazy predložené zo strany žalobcu neprihliadal, pretože svojím nesprávnym procesným postupom spôsobuje predlžovanie konania. Nárok žalobcu rozporujú tiež z dôvodu, že je to práve syn žalobcu, kto zavinil vznik škodovej udalosti. V danom prípade preto nie sú naplnené základné predpoklady pre uplatnenie náhrady škody voči žalovanému. Vodič motorového vozidla na základe vypracovaného znaleckého posudku jednoznačne v čase škodovej udalosti prekročil maximálnu povolenú rýchlosť motorového vozidla pre daný úsek cesty, čo bolo príčinou zrážky s kravou. Vodič bol za toto konanie taktiež právoplatne odsúdený v priestupkovom konaní a bola mu uložená sankcia. Je preto nepochopiteľné, že si žalobca uplatňuje aj za takýchto okolností nárok voči žalovanému. V prípade, ak by sa vodič riadne venoval vedeniu motorového vozidla, je vysoko pravdepodobné, že v prvom rade by jednoducho zbadal na ceste predmetné zviera, ktoré malo značne obmedzenú možnosť pohybu a v druhom rade by neniesol zrazenú kravu na kapote ďalších 40 metrov, ale by včas zabrzdil. Pokiaľ žalobca rozporuje znalecký posudok Ing. Gondžára, je dôkazné bremeno na ňom predložiť súkromný znalecký posudok, ktorý by tieto závery vyvrátil. Intervenient závery znaleckého posudku Ing. Gondžára nerozporuje, pretože z nich jednoznačne vyplýva, že zodpovedným subjektom za vznik škodovej udalosti je syn žalobcu.

5. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočítaním strán sporu, svedkov C. E., V. D. a R. W. a oboznámením obsahu spisu, osobitne žaloba č.l. 1, kúpna zmluva č.l. 6, Záznam z dopravnej nehody č.l. 5, zákazkový list č.l. 7, fotografia poškodeného vozidla č.l. 8, pokus o zmier č.l. 9, list právnej zástupkyne žalobcu žalovanému č.l. 10, písomné a elektronické podania právnych zástupcov strán sporu a intervenienta na strane žalovaného, zameranie miesta dopravnej nehody znalcom č.l. 36, fotografie z miesta dopravnej nehody č.l. 37, priestupkový spis, fotografie z č.l. 47-50, listy konateľa žalovaného adresované OO PZ Prievidza č.l. 51-52, podanie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 14.11.2018 spolu s pripojenými fotografiami č.l. 80-82, oznámenie č.l. 89, námietky vstupu intervenienta do konania č.l. 112, vyjadrenie intervenienta č.l. 117-123, poisťná zmluva s prílohami č.l. 125-129, obsah znaleckého posudku č.l. 158, zákazkový list č.l. 183, vyjadrenie intervenienta č.l. 184, Zmluva o sprostredkovaní predaja hnutelnej veci č.l. 194 a e-mailová komunikácia č.l. 191 až 193, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

6. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca bol vlastníkom BMW, ktoré kúpil v zahraničí, v septembri roku 2011, za kúpnu cenu 7.800 eur. Medzi stranami sporu nebolo sporné ani to, že syn žalobcu bol dňa 1.5.2016 o 22,10 hod. účastníkom dopravnej nehody, ku ktorej došlo podľa Záznamu dopravnej nehody (č.l. 5), tak, že syn žalobcu viedol predmetné vozidlo v smere od Prievidze na Handlovú po

ceste I/9, pričom potom ako sa stretal v kilometri 180 s protiúdcim vozidlom, došlo k nárazu v jeho jazdnom pruhu prednou ľavou časťou vozidla do zadnej časti domáceho zvieratá - krava, ktorá je označovaná štítkom na pravom uchu č. 57916, ktorá v tom čase išla v strede jeho jazdného pruhu v smere na Handlovú, na čo vodič intenzívnym brzdením zastavil vozidlo. Domáce zvieratá - krava po zrážke zahynula. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo, došlo iba ku škode na domácom zvieratí a BMW. Vodič V. dňa 16.5.2016 dodatočne nahlásil zranenie - krčná chrbtica, ktoré utrpel počas uvedenej dopravnej nehody. V Zázname dopravnej nehody, vyhotovenej dňa 16.5.2016, je ako príčina dopravnej nehody uvedené pôsobenie zvieratá, vbehnutie domáceho zvieratá na vozovku (pokiaľ nie je preukázaná zodpovednosť za zvieratá). Ako zodpovedný subjekt je v zázname uvedený žalovaný. Z vyššie uvedeného záznamu takisto vyplýva, že BMW bolo po dopravnej nehode nepojazdné a malo tieto poškodenia: ľavá časť vozidla - predný blatník, predná časť vozidla - svetlá, kapota, maska, nárazník, čelné sklo, strecha, vnútro vozidla - volant.

7. Pred podaním žaloby na súd adresoval žalobca žalovanému dva listy (č.l. 9 a 10), prostredníctvom ktorých sa snažil vec vyriešiť mimosúdne.

8. K výške uplatnenej škody v konaní žalobca do spisu predložil spolu dva zákazkové listy. Podľa vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní, oba tieto listy sa týkali predmetného motorového vozidla. Pokiaľ ide o zákazkový list, ktorý je založený v spise na č.l. 7, sú v ňom uvedené poškodenia vozidla, takisto aj predbežná cena opráv vo výške 4.300 eur, nikde však v tomto liste nie sú údaje o BMW. V ďalšom zákazkovom liste (č.l. 183) je už identifikované BMW, v predmetnom liste sú takisto uvedené poškodenia predmetného vozidla a je v ňom uvedená aj predbežná cena s DPH v celkovej výške 28.770,13 eur. Na oboch zákazkových listoch je pečiatka osloveného servisu (spoločnosť JAVOR MJ s.r.o.) spolu s podpisom zástupcu tejto spoločnosti.

9. Poškodenia BMW pri dopravnej nehode sú zrejmé z predložených fotografií žalobcom, založených v spise na č.l. 8, 49. Úsek cesty, na ktorej sa dopravná nehoda stala, preukazoval žalobca fotografiami založenými v spise na č.l. 37, 47, 50, z ktorých je zrejmé, že išlo o cestu prvej triedy mimo obce. Fotografiou založenou v spise na č.l. 48 žalobca takisto preukazoval, že na predmetnom úseku cesty sa aj v inom čase nachádzali hospodárske zvieratá - kravy, ktoré podľa tvrdenia žalobcu takisto patrili žalovanému, čím žalobca preukazoval to, že žalovaný opakovane porušoval svoje povinnosti a opakovane nezabezpečil, aby sa jeho hospodárske zvieratá nedostali na cestu.

10. K podaniu zo dňa 14.11.2018 pripojil žalobca tri kusy fotografií, ktoré sú založené v spise na č.l. 81 a 82. Išlo o fotografie zo štátnej cesty zo smeru z Prievidze do Handlovej, na ktorej došlo k zrážke zvieratá. Z predložených fotografií je podľa žalobcu zrejmé, že pozdĺž cesty sa verejné osvetlenie nenachádza, ani na jednej krajnici, verejné osvetlenie je až tesne za zastávkou autobusu, pričom lampa býva často nefunkčná.

11. Z pripojeného priestupkového spisu OR PZ v Prievidzi, ODI Prievidza, č. ORPZ-PD-ODI-372/2016-SK, Lá, mal súd zistené, že dňa 26.9.2016 bol vydaný Rozkaz o uložení sankcie za priestupok, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.2016 a vykonateľnosť dňa 22.12.2016 a ktorým bol vodič BMW, syn žalobcu, uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. a menovanému bola uložená sankcia vo výške 100 eur, ktorú bol povinný zaplatiť do 2 mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozkazu. Vo výroku tohto rozhodnutia sa takisto uvádza, že vodič BMW (syn žalobcu) pri jazde na stretávacie svetlá a pri rýchlosti akou jazdil, nebol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad, v dôsledku čoho svojou prednou ľavou časťou vozidla narazil do zadnej časti domáceho zvieratá - kravy, ktorá išla v tom čase v strede jeho jazdného pruhu v smere jeho jazdy, a ktorá následkom zrážky uhynula. Majiteľovi vozidla vznikla poškodením vozidla škoda vo výške cca 4.000 eur. Vodič V. S. svojím konaním porušil povinnosť ustanovenú v §-e 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

12. V rámci vyššie uvedeného priestupkového konania bolo vo veci podané odborné vyjadrenie č. 73/2016 vo veci analýzy predmetnej dopravnej nehody, vypracované Ing. Karolom Gondžárom, CSc., znalcom z odboru Doprava cestná, odvetvie nehody v cestnej doprave, technický stav cestných vozidiel, odhad hodnoty cestných vozidiel, pričom zo záveru posudku vyplynulo, že vodič BMW jazdil na začiatku nehodového deja s vozidlom rýchlosťou 83 až 89 km/h v strednej hodnote 86 km/h. Ide síce o dovolenú rýchlosť jazdy v danom úseku cesty, ale zároveň o rýchlosť technicky neprimeranú, pretože vodič S.

nebol pri tejto rýchlosti a pri jazde na stretávacie svetlá schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad. Miesto dopravnej nehody sa nachádza mimo obce s maximálne dovolenou rýchlosťou 90 km/h, ale vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Keď sa míňal s oproti idúcim nákladným vozidlom, uvidel pred sebou v jazdnom pruhu v jeho jazdy zvieru, na čo vodič Hock reagoval prudkým brzdením bezprostredne po čom došlo k stretu jeho vozidla so zvieratom. K stretu došlo tak, že vozidlo BMW narazilo čelne a to ľavou prednou časťou vozidla zozadu do zvierat. Miesto stretu sa nachádza v pravom jazdnom pruhu v smere jazdy vozidla BMW. Zvieru - krava sa pred stretom nachádzala v pravom jazdnom pruhu v smere jazdy vozidla BMW a keďže vozidlo narazilo do jej zadnej časti musela sa pohybovať v smere jazdy BMW, teda nejedná sa o náhlu prekážku, pretože krava sa musela v jazdnom pruhu pohybovať dlhšiu dobu. Po strete vodič Hock vozidlo BMW zastavil v jazdnom pruhu jeho jazdy. Vodič začal na zvieru reagovať vo vzdialenosti 36 až 38 metrov pred stretom, čo bolo v čase približne 1,6 sekundy pred stretom. Techniku a spôsob jazdy vodiča S. je možno hodnotiť ako nesprávnu a to v tom, že jazdil v mieste a čase dopravnej nehody neprimeranou rýchlosťou, pretože pri rýchlosti ako jazdil a pri jazde na stretávacie svetlá, nebol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad. Neprimeranú rýchlosť jazdy vodiča je možné hodnotiť v príčinnej súvislosti so vznikom a priebehom predmetnej dopravnej nehody. Znalec vypracoval časovo - grafickú analýzu priebehu nehodového deja, ktorá je súčasťou počítačového riešenia nehodového deja spracovaného programom PC KOLIZIA. Vodič S. mal možnosť dopravnej nehode zabrániť, ak by pred nehodovým miestom jazdil primeranou rýchlosťou, to znamená rýchlosťou, pri ktorej by bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad. V daných podmienkach, to znamená pri míňaní sa s oproti idúcim nákladným vozidlom a pri jazde na stretávacie svetlá, bola primeraná rýchlosť do 51 km/h, pri ktorej rýchlosti by vodič bol schopný zastaviť pred prekážkou zvierat a k nehode by nedošlo. Pred míňaním sa oproti idúcim vozidlom mal vodič svoje vozidlo spomaliť do uvedenej rýchlosti. Majiteľ zvierat mal možnosť dopravnej nehode zabrániť, ak by zabezpečil, aby sa predmetné zvieru nedostalo na vozovku. Vodič S. na vzniknutú situáciu reagoval správne a to intenzívnym brzdením. Rozhľadové ako aj dohľadové pomery na zvieru v čase a mieste dopravnej nehody je možné určiť podľa začiatku reakcie vodiča na situáciu v hodnote 36 až 38 metrov, nakoľko na túto vzdialenosť vodič na zvieru v skutočnom nehodovom deji reagoval, to znamená, na túto vzdialenosť S. musel vidieť. Vodič S. síce jazdil dovolenou rýchlosťou v danom úseku cesty, ale zároveň išlo o rýchlosť technicky neprimeranú, pretože vodič S. nebol pri tejto rýchlosti a pri jazde na stretávacie svetlá schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad. Z technického hľadiska sú príčinami predmetnej dopravnej nehody dve skutočnosti: a/ vodič BMW, S., jazdil v mieste a v čase dopravnej nehody neprimeranou rýchlosťou, pretože pri rýchlosti akou jazdil a pri jazde na stretávacie svetlá, nebol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad a b/ majiteľ zvierat nezabezpečil, aby sa zvieru - krava nemohlo dostať na vozovku.

XX. Z výpovede svedka, C., v priestupkovom konaní, mal súd zistené, že v čase dopravnej nehody sedel ako spolujazdec na prednom sedadle BMW, ktoré viedol jeho kamarát V. S.. Uviedol, že keď sa nachádzali s vozidlom v katastri Veľká Čausa, už za kolibou Pacho, oproti šlo nákladné motorové vozidlo - kamión, ktorý bol dosť osvetlený, a ktorý mal svetlá navyše. Keď sa s uvedeným kamiónom míňali, na ich vozidle boli zapnuté stretávacie svetlá a odrazu zbadali vo svojom jazdnom pruhu lesnú zver - srnu, pričom V. S. nestihol ani začať brzdiť a narazili ľavou prednou časťou vozidla do zadnej časti uvedeného zvierat, ktoré išlo v ich jazdnom pruhu. Pri náraze došlo k poškodeniu čelného skla, pričom črepiny fľkali do interiéru. Potom ako vozidlo po brzdení zastalo, vyšli z neho von, pričom zistili, že pri ľavej prednej časti vozidla je domáce zvieru - krava, do ktorej narazili, pričom si pri náraze mysleli, že je to lesná zver.

14. Z výpovede svedka V., v rámci priestupkového konania, mal súd zistené, že dňa 1.5.2016 okolo 22,05 hod. viedol osobné motorové vozidlo po ceste I/9 v smere z Handlovej na Prievidzu, pričom keď sa nachádzal s vozidlom v katastri Veľká Čausa a míňal sa s protiidúcim osobným motorovým vozidlom, ktoré malo zapnuté stretávacie svetlá, odrazu mu niečo vyfrklo na čelné sklo. Pretože nevedel, čo sa deje, tak vozidlo odstavil pri pravú krajnicu. Po výstupe z vozidla zistil, že vodič vozidla, ktorý išiel oproti, v smere na Handlovú, zrazil ľavou prednou časťou vozidla, vo svojom jazdnom pruhu, v čase, kedy sa míňali, domáce zvieru - kravu, ktorá po zrážke vylúčila výkaly, ktoré jemu vyfrkli do čelného skla. Taktiež si nevšimol uvedené domáce zvieru. Nevedel presne uviesť, či pred ním, v jeho jazdnom pruhu išiel kamión, ale s určitosťou vie, že kamión išiel hneď za ním, tento takisto na chvíľu zastavil pri pravej krajnici a následne pokračoval v jazde. Nevšimol si, či mal kamión prídavné svetlá, určite mal však zapnuté svetlá stretávacie.

15. Z výpovede svedka R. v rámci priestupkového konania, mal súd zistené, že pracuje na dohodu ako pastier kráv na družstve, ktoré sa nachádza za obcou Lipník, ktoré družstvo patrí žalovanému. O kravy sa staral aj dňa 1.5.2016, s ktorými prišiel z paše v čase okolo 20,00 hod.. Následne si skontroloval ohradu, čo robí vždy, keď príde z paše a potom ju následne prekontroluje o 23,00 hod., ako i celé stádo. V čase o 20,00 hod. bola ohrada v poriadku a taktiež v stáde mu nechýbala žiadna krava. Kontrola stáda sa už potom do rána nevykonáva, pretože nie je čo kontrolovať, kravy oddychujú. V uvedený deň mu v čase okolo 22,30 hod. volal pán M., že z ohrady, ktorá musí byť poškodená, ušla krava, ktorú následne na hlavnej ceste zrazilo auto. Okamžite išiel pozrieť ohradu, pričom zistil jej poškodenie a to v miestach, kde ešte poškodená nikdy nebola. K poškodeniu došlo pravdepodobne divou zverou, diviakmi. Hneď bola spravená náprava. V miestach, kde bola ohrada poškodená, sa nachádza elektrický ohradník a je chránená aj ostatnými drôťmi na betónových koloch.

16. V písomnom podaní, zo dňa 8.6.2018, právna zástupkyňa žalobcu k veci okrem iného uviedla, že žalovaný sa bráni účelovo, neuznáva žiadnu mieru svojej zodpovednosti na predmetnej nehode, hoci práve žalovaný, ktorý mal v chove hospodárske zvieratá, je povinný zabezpečiť, aby zvieratá boli ustajnené, resp. boli v ohrade, z ktorej nemôžu uniknúť a byť mimo kontroly. Za dodržiavanie týchto povinností zodpovedá vlastník zvieratá. Prítomnosť hospodárskeho zvieratá na štátnej ceste prvej triedy v neskorých večerných hodinách je neprípustná, nepredvídateľná a bola prvotnou príčinou dopravnej kolízie a škody, ktorá vznikla na motorovom vozidle žalobcu. Žalobca má vedomosť o tom, že vodič motorového vozidla do dňa podania žaloby nebol právoplatne uznaný vinným zo spáchania priestupku z dôvodu porušenia príslušného ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Vodič BMW v čase nehody povolenú rýchlosť neprekročil, na tomto úseku cesty nie je umiestnená žiadna dopravná značka upozorňujúca na možnosť výskytu zvierat - ani hospodárskych zvierat. Vodič nemohol zviazať ani obísť, pretože oproti nemu išlo ďalšie motorové vozidlo - kamión. Žalobca sa nemôže stotožniť ani s konštatovaním, že by zrazené zviera bolo vezené na streche osobného motorového vozidla cca 40 metrov - takéto konštatovanie nevyplýva zo žiadneho záznamu o dopravnej nehode a pri váhe zvieratá cca 600 kg by to ani nebolo možné, resp. rozsah škody by bol väčší. Zrazená krava bola hnedej farby a teda večer v tme nemohla byť dostatočne viditeľná.

17. V písomnom podaní zo dňa 20.6.2018 právny zástupca žalovaného okrem iného uviedol, že tvrdenia žalobcu sú výhovorkami ospravedlňujúcimi vodiča, ktorý jednoznačne nevenoval pozornosť vedeniu auta, dopravnej situácii na ceste, inak by nemohol kravu zraziť, pretože išlo o vysoko teľnú kravu vo veku 6 rokov, pričom bola zrazená v mieste, v ktorom nemohla vyjsť na cestu, pretože sú tam zvodidlá, teda logicky sa krava musela pohybovať po ceste dlhší čas. Pri zrážke krava stála a bola zrazená autom medzi predné a zadné nohy v strede jazdného pruhu, v ktorom išlo auto a je pravdou, že zviera bolo vlečené autom na streche auta viac ako 30 metrov. To svedčí o absolútnej nepozornosti vodiča.

18. Zo záverov znaleckého posudku č. 11/2019, znalca z odboru Doprava cestná, J. V. R., doručeného súdu v písomnej forme, dňa 21.6.2019, mal súd zistené, že v čase cca 1,6 sekundy (asi 45,8 metra) pred okamihom zrážky sa vozidlo BMW pravdepodobne pohybovalo v strede svojho jazdného pruhu rýchlosťou asi 103,1 km/h. V uvedenom okamihu uvažujeme so začiatkom reakcie vodiča S. na predmetné zviera. Jeho reakciu vzhľadom na dané podmienky možno vyhodnotiť ako správnu a včasnú. V danom prípade sa ale vozidlo BMW pohybovalo rýchlosťou cca 103,1 km/h, čo bola rýchlosť vyššia ako maximálne dovolená 90 km/h, a vzhľadom na tmou obmedzený dohľad a rozhľad, je nutné uvažovať aj s rýchlosťou primeranou rozhľadu. Rýchlosť primeraná rozhľadu je vypočítaná a odôvodnená v kapitole 3.3.1, pričom primeraná rýchlosť bola cca 62 km/h a nižšie. Technika a spôsob jazdy vodiča S. nebola správna, pretože sa pohyboval rýchlosťou vyššou ako rýchlosťou primeranou a aj rýchlosťou vyššou ako maximálne dovolenou. V mieste zrážky motorového vozidla sa vozidlo BMW pravdepodobne pohybovalo v strede svojho jazdného pruhu po rovnom úseku cesty rýchlosťou asi 100,6 km/h, čo bola rýchlosť vyššia ako je pre daný úsek rýchlosť maximálne dovolená - 90 km/h. V uvedenom okamihu uvažujeme s plným brzdením vozidla cca 7 metrov za sekundu na druhú a domáce zviera - krava sa v danom okamihu pohybovala v strede jazdného pruhu vozidla BMW 3 km/h (v jazdnom pruhu sa nachádzala asi 1,4 až 2,9 metra od pravej krajnice), pričom cez jazdný pruh sa pohybovala pod uhlom asi 21° smerom od krajnice k protismernému jazdnému pruhu. Vozidlo BMW pravdepodobne narazilo prednou časťou zozadu do ľavej zadnej nohy domáceho zvieratá, následkom čoho pravdepodobne jeho prechádzaním cez jazdný pruh vozidla pod uhlom asi 21° došlo k rotácii zvieratá, ktoré dopadlo ľavým bokom na ľavú časť prednej kapoty a následne na ľavú časť čelného skla, ktoré rozrazilo. V danom prípade znalec uvažoval

len s priestorovým zabránením dopravnej nehody (zastavenie pred miestom zrážky) nižšou rýchlosťou, pretože reakcia vodiča bola správna. Pri takomto type dopravnej nehody je problematické na základe časového zabránenia dopravnej nehody usudzovať o príčine dopravnej nehody, pretože zvieratá mohli počas pohybu v koridore pohybu vozidla zmeniť rýchlosť pohybu alebo zastaviť. V takomto prípade nie je možné zaručiť naplnenie predpokladov zabránenia a to že zvieratá sa bude neustále pohybovať rovnakou rýchlosťou a preto pri tomto type dopravnej nehody je časové zabránenie iba teoretickým zabránením. Na základe vstupných údajov bolo vypočítané, že ak by sa vozidlo pohybovalo rýchlosťou cca 63,4 km/h a nižšou, tak by zastavilo pred miestom zrážky a vodič S. by zabránil dopravnej nehode. Dopravnej nehode mohol zabrániť majiteľ, chovateľ, alebo poverená osoba tým spôsobom, že by riadne zabezpečil predmetné domáce zvieratá - kravu proti voľnému pohybu po ceste, pretože voľný pohyb domácich zvierat je na ceste zakázaný. V čase cca 1,6 sekundy (cca 45,8 metra) pred okamihom zrážky začal vodič Hock reagovať, pričom nie je zrejmé, či reagoval na zvieratá v jazdnom koridore, alebo na vozidlá jazdiace s rozsvietenými svetlometmi v protismere. V uvedenom okamihu sa nachádzal vo vzdialenosti asi 44,4 metra od domáceho zvieratá - kravy. Jeho reakciu v danom prípade na dané podmienky možno vyhodnotiť ako správnu a včasnú. Ako technicky prijateľný reakčný čas bol vzhľadom na podmienky (nočná doba, tma, sucho, protiúder osvetľujúce vozidlá), a vek vodiča S., znalcom stanovený na čas cca 1,4 sekundy. Následne vodič začal intenzívne brzdiť, pričom k plnému brzdnému účinku došlo pravdepodobne v okamihu nárazu. Vodič Hock teda na vzniknutú situáciu reagoval správne. V danom prípade, že krava bola tmavej farby (tmavohnedá) a nemala reflexný prvok, tak pri stanovení dohľadu bez použitia iných svetelných zdrojov je nutné uvažovať iba so vzdialenosťou rozpoznania tmavého objektu, ktorá predstavuje vzdialenosť asi 28 metrov, pričom pri daných podmienkach to znamená, že vodič by zastavil vozidlo pred miestom zrážky ak by sa pri hore uvedenom dohľade pohyboval rýchlosťou cca 44,4 km/h a nižšou. V danom prípade rozhľad predstavuje osvetlená oblasť pred vozidlom na vozovke ohraničená krivkami cca 1,5 jedenkrát, čo predstavuje asi 44,35 metra, pričom vodič by zastavil vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, ak by sa pohyboval rýchlosťou cca 62 km/h a nižšou. Vodič S. sa v okamihu počiatku reakcie pohyboval s vozidlom BMW rýchlosťou cca 103,1 km/h, pričom pri správnej technike jazdy by sa pohyboval rýchlosťou 62 km/h a s vozidlom by zastavil na vzdialenosť na ktorú mal rozhľad. Teda sa pohyboval rýchlosťou o cca 41,1 km/h vyššou ako primeranou. Výhľadové pomery vodiča v okamihu reakcie sú znázornené na obrázku č. 12, 13, pričom neboli zakryté žiadnym objektom, boli obmedzené iba jazdou za tmy. Rozhľad a dohľad sú podrobne spravované v kapitole 3.3.1. Technickou príčinou dopravnej nehody sú iba tie prvky nehodového deja, ktoré vznikli v rozpore s technickým výkladom pravidiel cestnej premávky a ktoré buď vyvolali kolíznu situáciu alebo znemožňovali zábrany dopravnej nehode. Aby nejaký prvok mohol byť technickou príčinou dopravnej nehody, musí spĺňať súčasne dve kritéria, musí vzniknúť v rozpore s technickým výkladom pravidiel cestnej premávky (vodič S. smel jazdiť len primeranou rýchlosťou aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad a majiteľ chovateľ, alebo poverená osoba zodpovedá za zabezpečenie domáceho zvieratá - kravy proti voľnému pohybu po ceste, pričom voľný pohyb domácich zvierat je na ceste zakázaný) a musí to byť prvok, ktorý buď vyvolá kolíznu situáciu, alebo znemožní, zabráni dopravnej nehode. Technika jazdy vodiča S. nebola správna, pretože jeho rýchlosť bola o cca 41,1 km/h vyššia ako rýchlosť primeraná rozhľadu, pričom pri správnej technike jazdy by sa pohyboval rýchlosťou cca 62 km/h a s vozidlom by zastavil na vzdialenosť, na ktorú by mal rozhľad. Vyššia rýchlosť, ktorou sa pohybovalo vozidlo BMW teda znemožnila vodičovi S. zabrániť dopravnej nehode. Technika a spôsob používania komunikácie zo strany domáceho zvieratá - kravy vyvolala vodičovi Hockovi kolíznu situáciu, pretože pri správnej technike jazdy a nenáhlej zmene rýchlosti by nedošlo k bezpečnému minutiu vozidla BMW a kravy a ani k zastaveniu vozidla pred miestom zrážky prípadne koridorom pohybu domáceho zvieratá - kravy, ale vyvolanie kolíznej situácie neznamenalo vodičovi Hockovi zabrániť dopravnej nehode. Technickou príčinou dopravnej nehody boli teda nasledovné prvky: 1. nesprávna technika jazdy (rýchlosť vyššia ako primeraná rozhľadu) vodiča S. a 2. vyvolanie kolíznej situácie nezabezpečeným domácim zvieratám - kravou.

19. Strany sporu a takisto ani intervenient na strane žalovaného nemali voči písomne podanému znaleckému posudku Ing. R. žiadne výhrady. Avšak z dôvodu, že podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného mal znalec opomenúť vyjadriť sa, resp. v posudku zohľadniť, pri posudzovaní výhľadových pomerov žalobcu, aj osvetlenie pouličným osvetlením pred miestom zrážky, v dôsledku ktorého osvetlenia mali byť jeho výhľadové pomery na prekážku na ceste ešte lepšie, než by boli bez osvetlenia a musel vidieť kravu na ceste v tomto osvetlení z podstatne väčšej vzdialenosti než v dosvite svetiel automobilu, ktorý riadil, predvolal súd, na žiadosť žalovaného, súdom ustanoveného znalca na pojednávanie súdu.

20. Právna zástupkyňa žalobcu, v elektronickom podaní zo dňa 6.8.2019, poukázala na to, že znalec poukázal na dve príčiny vzniku predmetnej dopravnej nehody na ceste. Uviedol, že reakcia vodiča vzhľadom na dané podmienky sa môže hodnotiť ako správna a včasná. Z dôvodu vyššej rýchlosti vozidla, než vypočítaná primeraná rýchlosť (cca 62 km/h), určil jazdu vodiča ako technicky nesprávnu. Pokiaľ ide o rýchlosť, ktorou vodič pravdepodobne jazdil v čase dopravnej nehody, poukázala na rozpornosť údajov uvedených v znaleckom posudku a v odbornom vyjadrení Ing. K. X. E., z ktorého vyplýva, že povolená rýchlosť v čase nehody prekročená nebola. Poukázala tiež na to, že druhou príčinou nehody je to, že k vyvolaniu kolíznej situácie došlo nezabezpečeným domácim zvieratám, pričom voľný pohyb domácich zvierat na ceste je zakázaný a majiteľ, chovateľ, alebo poverená osoba zodpovedá za zabezpečenie domáceho zvieratá proti voľnému pohybu na ceste. Znalecký posudok nenavrhol doplniť o ďalšie vyjadrenie znalca.

21. Elektronickým podaním, zo dňa 9.7.2019, právny zástupca intervenienta na strane žalovaného okrem iného uviedol, že majú za to, že prvotnou a nespochybniteľnou príčinou vzniku dopravnej nehody bola jazda žalobcu. Je nesporné, že žalobca sa počas jazdy nevenoval dostatočne vedeniu vozidla, neprispôbil rýchlosť svojím schopnostiam a možnostiam, v čase škodovej udalosti prekročil maximálnu povolenú rýchlosť pre daný úsek cesty a zo strany žalobcu nebola ani správna technika jazdy, pretože jeho rýchlosť bola po asi 41,1 km/h vyššia ako rýchlosť primeraná rozľahu, čo vyplýva i zo samotného znaleckého posudku. Zo záverov posudku vyplýva, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča Hocka a vyvolanie kolíznej situácie, nezabezpečeným domácim zvieratám - kravou. Má za to, že rozsah miery zavinenia/zodpovednosti má byť percentuálne rozdelený medzi sporové strany. S akcentom na jednotlivé okolnosti na tej ktorej strane sporu, má práve väčší podiel samotný žalobca. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca ako vodič motorového vozidla mal dbať na bezpečnosť, plynulosť cestnej premávky a prispôbiť rýchlosť maximálnej povolenej rýchlosti, resp. svojím možnostiam a schopnostiam. V predmetnom prípade je potrebné prvotne skúmať samotnú zodpovednosť, avšak najmä v záujme hospodárnosti konania opätovne poukazujú na tú skutočnosť, že žalobca doteraz nijakým dôkazným prostriedkom hodnoverne nepreukázal skutočnú výšku škody, čo je elementárnym predpokladom riadneho uplatnenia náhrady škody. Musí platiť základná zákonná konštrukcia a to vznik škodovej udalosti - preukázanie existencie a výšky škody (škoda) - príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. Úbytok na majetku je imanentnou súčasťou inštitútu náhrady škody. Bez vzniku škody nemožno uvažovať o jej náhrade. Je nepochybné, že zo strany žalobcu nebola preukázaná zásadná skutočnosť a to vznik škody na jeho strane. Povinnosťou je vznik škody aj reálne preukázať a nie akýmsi odhadom si uplatňovať ničím nepreukázanú výšku náhrady škody. Ak by v tomto štádiu konania došlo zo strany žalobcu k preukázaniu výšky vzniknutej škody a teda k riadnemu uplatneniu nároku, vznášajú námietku premlčania, pretože tak urobil po uplynutí subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby. V súlade s ustanoveniami CSP bolo povinnosťou žalobcu, aby ním uplatňovaný nárok preukázal. Žalobcom predložené dôkazné prostriedky nijako nepreukazujú výšku škody. Nie je zrejme na základe akých podkladov požaduje žalobca plnenie vo výške 4.300 eur, navyše nie je ani zrejme, že ku škode na majetku žalobcu reálne aj došlo, čo vyvoláva aj pochybnosti o ďalšom predpoklade, a to príčinnej súvislosti. Žalobca nielen nepredložil doklad o tom, že z jeho strany došlo k úbytku majetkových hodnôt, ale žalobca nepreukázal ani tú skutočnosť, že mu bolo predmetné vozidlo opravené/resp. vystavená faktúra. Za dôležité považuje aj to, že žalobca je v konaní zastúpený kvalifikovanou právnou pomocou a preto ak by aj žalobca dodatočným predložením dôkazných prostriedkov preukázal výšku škody, majú za to, že by išlo o zmenu rozhodujúcich skutočností a k uplatneniu nároku po uplynutí premlčacej doby. Žalobca ako dominus litis mal dostatok času napríklad na zadanie vypracovania súkromného znaleckého posudku, za účelom preukázania výšky škody, ako aj príčinnej súvislosti a ďalších rozhodujúcich skutočností.

22. V elektronickom podaní, zo dňa 11.9.2019, právna zástupkyňa žalobcu súdu oznámila, že z predloženého rozpočtu nákladov na opravu BMW (č.l. 183), ktoré by musel žalobca vynaložiť na jeho opravu, vyplýva, že cena dielov súčastok prevyšuje cenu predmetného motorového vozidla v čase jeho poškodenia, resp. prevyšuje výšku škody požadovanú žalobcom k náhrade.

23. V elektronickom podaní právneho zástupcu intervenienta na strane žalovaného, zo dňa 16.9.2019, vyplýva, že intervenient má za to, že ak rozsah miery zavinenia/zodpovednosti má byť percentuálne rozdelený medzi sporové strany s akcentom na jednotlivé okolnosti na tej ktorej strane sporu, má práve väčší podiel samotný žalobca. Práve žalobca, ako vodič motorového vozidla, mal dbať na

bezpečnosť, plynulosť cestnej premávky, a prispôbiť rýchlosť maximálnej povolenej rýchlosti, resp. svojim možnostiam a schopnostiam, navyše v predmetnom prípade je to práve žalobca, kto v danom prípade závažným spôsobom prispel k vzniku samotnej kolíznej situácie, keď sa pohyboval po ceste vyššou rýchlosťou ako bola maximálna povolená rýchlosť pre daný úsek cesty. K zákazkovému listu, ktorý žalobca dodatočne do spisu doručil, uviedli, že tento dôkaz žiadnym spôsobom nepreukazuje vznik skutočnej škody na motorovom vozidle žalobcu. Aby si žalobca mohol uplatňovať skutočnú škodu na vozidle, muselo by k oprave motorového vozidla reálne dôjsť a následne by zo strany žalobcu muselo dôjsť k úhrade faktúry vystavenej autoservisom/iným opravcom za opravu predmetného motorového vozidla. Zákazkový list je však v zmysle vyššie uvedeného jednoznačne nepostačujúcim dôkazom, pretože predpokladá len akúsi „budúcu opravu“, bez toho aby k nejakej oprave reálne došlo. Taktiež teoreticky mohla nastať situácia, ak by súd priznal žalobcovi nárok na plnenie vo výške vyplývajúcej z predmetného zákazkového listu a žalobca by si následne opravil motorové vozidlo u iného opravcu za polovičnú cenu, resp. svojpomocne, na strane žalobcu by jednoznačne došlo k bezdôvodnému obohateniu. Aj z vyššie uvedeného dôvodu predloženie zákazkového listu zo strany žalobcu možno považovať len ako pokus o získanie plnenia vo vyššom rozsahu, ktorý len potvrdzuje dôkaznú núdzu na strane žalobcu vo vzťahu k preukazovaniu skutočnej výšky vzniknutej škody. V intenciách vyššie uvedeného poukazujú na to, že pre rozhodnutie predmetnej veci nepostačuje skonštatovanie tej skutočnosti, kto nesie za vznik škody zodpovednosť, ale v konaní musí byť preukázaný samotný rozsah a výška škody. Žalobca doposiaľ nesplnil svoju elementárnu povinnosť preukázať opodstatnenosť svojho nároku relevantnými dôkaznými prostriedkami, v dôsledku čoho neunesol dôkazné bremeno, z dôvodu ktorého žiadajú žalobu zamietnuť.

24. Výšku škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi pri dopravnej nehode preukazovala právna zástupkyňa žalobcu aj svojou mailovou komunikáciou s predajcom motorových vozidiel zn. BMW, ktorá je založená v spise na č.l. 191-193.

25. Podľa tvrdení právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní dňa 19.9.2019 predmetné BMW už neexistuje, toto žalobca predal a teda v súčasnosti nie je možné zistiť zostatkovú cenu predmetného vozidla v čase dopravnej nehody. O tom, že predmetné vozidlo bolo ponúknuté na predaj, predložila do spisu Zmluvu o sprostredkovaní predaja huteľnej veci zo dňa 23.12.2018 (č.l. 194).

26. Na pojednávaní, dňa 19.9.2019, právna zástupkyňa žalobcu okrem iného opätovne poukázala na to, že príčinami dopravnej nehody bola nesprávna jazda vodiča motorového vozidla, ale aj to, že na ceste sa nachádzalo hospodárske zviera, ktoré tam nemá čo robiť. Poukázala v tejto súvislosti na to, že v danom prípade ide o mimoriadne frekventovanú cestu a teda žalovaný závažným spôsobom porušil svoju preventívnu povinnosť. Majú za to, že preventívna povinnosť žalovaného je porušovaná častejšie a preto navrhli vypočítať v konaní svedkyňu, ktorej sa stala obdobná kolízia na predmetnej ceste. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že škoda na predmetnom osobnom motorovom vozidle vznikla práve v súvislosti s dopravnou kolíziou dňa 1.5.2016. Výšku škody, ktorú požaduje žalobca od žalovaného, určil na základe posúdenia vykonaného v čase zápisu dopravnej nehody, ktorá je uvedená aj v Zázname o dopravnej nehode a z predbežného posúdenia autoservisu, kde si chcel pôvodne žalobca dať auto opraviť, na sumu 4.300 eur. Sú toho názoru, že pre podanie žaloby postačuje, aby žalobca vedel o výške škody do takej miery, aby si ju mohol na súde uplatniť. Pokiaľ žalobca ustálil výšku škody na sumu 4.300 eur, žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe a ani na prvom pojednávaní výšku škody nerozporoval. Pôvodne predpokladali, že bude vykonané znalecké dokazovanie na presnú špecifikáciu škody, došlo však k tomu, že žalobca mal predmetné vozidlo dočasne odložené v súkromných priestoroch v Žiari nad Hronom a v mesiaci december mu bola uložená povinnosť tieto priestory vypratať. Žalobca potom riešil situáciu takým spôsobom, že predmetné motorové vozidlo poskytol na odpredaj. V priebehu konania teda došlo k predaju vozidla, pričom v zmluve o sprostredkovaní predaja tohto vozidla je uvedená suma 400 eur. Vozidlo bolo predané na náhradné diely. O týchto skutočnostiach ju žalobca oboznámil pred Vianocami. Žalobca si dal ale urobiť rozpis jednotlivých položiek v autoservise - spoločnosť JAVOR s.r.o., ktorú špecifikáciu náhradných dielov na opravu vozidla súdu doručili a aj z ceny len náhradných dielov, ktoré by boli potrebné na opravu vozidla vyplýva, že žalobca si nemohol v žiadnom prípade dať predmetné vozidlo opraviť, aby sa mohol preukázať faktúrou zaplattenia za vykonané opravy, pretože išlo o vysoké náklady a výška škody by po zaplattení týchto nákladov na opravu bola podstatne vyššia. Žalobcovi je pritom známe, že by sa nejednalo o skutočnú škodu, pretože by sa musela vziať do úvahy aj amortizácia vozidla, dá sa však predpokladať, že škoda by bola vyššia ako žalovaná suma. Avšak túto by si v tomto konaní už neuplatňoval, pretože bola nad rámec žalovanej sumy, bola by premlčaná,

nie je však premlčaná žalovaná suma. Vzhľadom na to, že došlo k predaju motorového vozidla za sumu 400 eur, ktorú sumu už teda za motorové vozidlo žalobca získal, žalobca berie návrh čo do sumy 400 eur späť. Právna zástupkyňa žalobcu zisťovala u predajcu motorových vozidiel BMW, aj vzhľadom na to, že pri náhrade škody sa vychádza z ceny veci, ktorá bola poškodená v čase, kedy ku škode došlo, aká by mohla byť predajná cena predmetného motorového vozidla v roku 2016, kde jej bolo oznámené predajcom motorového vozidla na toto konkrétne vozidlo s uvedením aj VIN čísla, že v súčasnosti by bola cena motorového vozidla od 2.000 do 3.000 eur a v roku 2016 by sa pohybovala v rozmedzí od 3.800 eur do 5.000 eur (mailová komunikácia z č.l. 191). Oba zákazkové listy založené v spise na č.l. 7 a 183 sa týkajú toho istého motorového vozidla značky BMW, na druhom zákazkovom liste je uvedená aj špecifikácia predmetného vozidla. Prvý zákazkový list bol vyhotovený hneď a následne bolo auto umiestnené v servise. Druhý bol vyhotovený dodatočne z dôvodu, že sa konzultovalo so znalcom, či by sa nedal urobiť znalecký posudok z fotodokumentácie, pričom znalec uviedol, že by potreboval fotodokumentáciu a rozpis jednotlivých položiek, ktoré by súviseli s opravou poškodeného motorového vozidla. Pokiaľ ide o sumu 4.300 eur uvedenú na prvom zákazkovom liste, malo ísť o sumu, ktorá bola viditeľná na predmetnom vozidle s tým, že servis uviedol žalobcovi, že motorové vozidlo sa neoplatí opravovať, pretože náklady na jeho opravu by boli podstatne vyššie. Keď urobil rozpis jednotlivých nákladov podľa katalógov, ktoré by boli potrebné pri vykonaní opravy predmetného vozidla ako nové diely, jednalo by sa o sumu podstatne vyššiu sumu - uvedenú v druhom zákazkovom liste. Pokiaľ ide o priestupkové konanie, pokuta uložená vodičovi doposiaľ zaplatená nebola.

27. Z výpovede právneho zástupcu žalovaného, na pojednávaní dňa 19.9.2019, vyplýva, že s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí. Takisto v celom rozsahu sa stotožňuje s vyjadreniami intervenienta k meritu veci. Podľa ich názoru mal žalobca od vzniku škody dostatok času do podania žaloby, aby si zabezpečil dôkaz preukazujúci výšku škody, ktorá mu bola spôsobená a domnieva sa, že takýto dôkaz mohol a mal predložiť spolu so žalobou, pretože predbežné náklady podľa ich názoru nie sú dôkaz predstavujúci výšku škody. Keďže súdne konanie je ovládané zásadou koncentrácie dôkazov, nesúhlasia, aby súd akýmkoľvek iným spôsobom vyšetroval a zisťoval výšku škody, keďže táto dôkazná povinnosť bola na žalobcovi a podľa ich názoru dôkazné bremeno v tejto časti neunesol.

28. Z výpovede znalca, Ing. V. na pojednávaní, vyplynulo, že na záveroch svojho znaleckého posudku zotráva, pričom nemá k nemu čo bližšie dodať. Pokiaľ stanovil rýchlosť motorového vozidla na 103 km/h a J. X. vo svojom odbornom vyjadrení stanovil nižšiu rýchlosť predmetného motorového vozidla, ktoré nepresiahlo rýchlosť 90 km/h, k týmto rozdielnostiam uviedol, že k rozdielu došlo pravdepodobne z toho dôvodu, že Ing. X. pri svojom posúdení bral do úvahy inú, nižšiu hmotnosť predmetného hospodárskeho zvieratá (v skutočnosti Ing. X. pri vypracovaní odborného vyjadrenia bral v úvahu hmotnosť zvieratá 200 kg - viď strana 15 odborného vyjadrenia). Čím je vyššia hmotnosť zvieratá, tým je aj vyšší úbytok rýchlosti v mieste nárazu a tým pádom, že odhadová hmotnosť zvieratá je 550 kg (vychádzal z údajov z internetu - obdobné zviera mohlo mať 500 kg ku ktorej hmotnosti pripočítal 50 kg z dôvodu teľnosti zvieratá), tak pri zachovaní všetkých parametrov mu vyšla vyššia nárazová rýchlosť, pretože pri náraze došlo k vyššiemu úbytku rýchlosti, než ako to uviedol Ing. X.. Pri vypracovaní ZP pouličné osvetlenie nebral do úvahy, pretože sa nachádzalo asi 150 metrov od miesta zrážky a na takú vzdialenosť nemôže byť účinne osvetlená vozovka. Na rozhládové a dohládové podmienky vodiča malo vplyv samotné osvetlenie motorového vozidla, ktoré riadil vodič S. Zrážke vozidla by bolo zabránené, keby vodič šiel rýchlosťou asi 63 km/h za daných okolností. Pri vypracovaní znaleckého posudku prihliadol aj na rýchlosť predmetného zvieratá a to 3 km za hodinu. Krava musela po predmetnej ceste prejsť do času zrážky, ak išla z bočnej cesty, cca 8 metrov. Išla minimálne 8 sekúnd, ak sa dostala na hlavnú vozovku z vedľajšej cesty. Krava nemohla náhle vbehnúť na vozovku.

29. Z výpovede svedkyne, Q., mal súd zistené, že v novembri minulého roku mala obdobnú dopravnú nehodu v katastri obce Veľká Čausa. Išlo o nehodu s kravou. Pri rýchlosti 90 km/h čelne narazila do kravy, pričom jej bola spôsobená na jej motorovom vozidle škoda vo výške 6.000 eur. Pretože nemala svoje motorové vozidlo havarijne poistené, škodu si uhradila v plnej výške sama. Uviedla tiež, že komunikovala s pánom M., ktorý jej mal aj povedať, že zviera bolo jeho. V skutočnosti však to poprel a nezistilo sa, komu v skutočnosti krava do ktorej narazila, patrila, pretože táto z miesta nehody ušla.

30. Z výpovede svedka, V. syna žalobcu, mal súd zistené, že to bol on, kto predmetným motorovým vozidlom značky BMW narazil do hospodárskeho zvieratá. Uviedol, že krava nemala na ceste čo robiť, najviac bola tma, krava nebola označená a bola tmavej farby. Bezprostredne pred dopravnou nehodu

sa míňal s oproti idúcim vozidlom, pričom mal zapnuté stretávacie svetlá. Kamión, resp. nejaké väčšie auto mu svietilo do očí, zvieru nebolo vôbec vidno, nevidel ho ani jeho spolujazdec. S priestupkovým spisom, týkajúcim sa predmetnej dopravnej nehody, bol uzročený, bol oboznámený aj s odborným stanoviskom k predmetnej veci, vypracovaným znalcom Gondžárom. Vie tiež, že mu bola v rámci priestupkového konania uložená sankcia - pokuta, ktorú doteraz nezaplatil a v predmetnej veci sa necíti byť vinný. Zvieru sa nachádzalo v jeho jazdnom pruhu, pričom narazil do zadnej časti zvieratá. Zvieru sa dostalo na kapotu a vozidlo aj so zvieratom prešlo ešte nejaký úsek. Pred nehodou išiel rýchlosťou 90 km/h, išli oproti nemu motorové vozidlá, ktoré mu svietili do tváre. Vozovka bola suchá a vonku bola tma. Vie, že na tomto úseku sa nachádza zastávka, k dopravnej nehode však došlo pred ňou. Samotnú zastávku neregistroval. Nevedel presne uviesť, kde k zrážke so zvieratom došlo, nie je však vylúčené, že k nej došlo v mieste, kde sa nachádza križovatka ciest.

31. Z výpovede svedka, M., mal súd zistené, že na miesto dopravnej nehody sa dostavil po tom, ako ho kontaktovala polícia, asi po 15 minútach. Vyjadril podozrenie, že celé vyšetrenie bolo zle vedené, že žalobcová rodina sa s policajmi poznala. Zistili, že pred dopravou nehodou diviaky rozbili ohradu, kde mal umiestnené svoje hospodárske zvieratá. Bol tam nielen elektrický ohradník, ale tento bol aj z ostatných drôtov. Párkrát sa im stalo, že ohradník bol poškodený, stáva sa to raz za dva roky. Ohradu však majú dva až tri kilometre od cesty a preto väčšinou dobytok pri poškodení ohrady zostane vždy na lúčkach. Uviedol, že na predmetnom úseku cesty vodič kravu vidieť musel, keby sa riadne venoval šoférovaniu. Na mieste bol aj súdny znalec. Podľa jeho názoru vodič pred dopravou nehodou nebrzdil, bolo mu to povedané aj policajmi, pričom mal vlietť kravu na aute 40 metrov. V čase dopravnej nehody bolo pekné počasie, svetlá noc a sucho. Išlo o novú cestu, na okraji ktorej a takisto v strede ktorej sú odrazky. Pokiaľ ide o zabezpečenie ohradníka, čiastočne to riešil on, zabezpečoval na to zamestnancov, riešil to so synom, ohradu takisto každý deň kontroluje bača, ktorý takisto zjednáva nápravy. Ohradník bača kontroluje ráno a na obed.

32. Z výpovede svedka, M. mal súd zistené, že mu zatelefonoval jeho nadriadený, ktorý ho informoval, že žalovanému na ceste zrazilo auto kravu. Išiel na miesto samé odstrániť z cesty kravu a následne opraviť poškodené oplotenie. Keď prišiel na miesto dopravnej nehody, vec riešila dopravná polícia, bol tam prítomný aj jeho kolega T. Na ohradníku je ostatný drôt aj elektrika a tento bol na úseku asi 100 metrov poškodený. Aj v minulosti dochádzalo k poškodeniu ich ohradníka, ktorý im poškodzuje diviacia zver. Ohradník sa v podstate opravuje stále. Poškodenie ohradníka zvykne povedať svojmu vedúcemu M. M. a tento to zase zvykne povedať poľovníkom. Zvieru ležalo na ceste na boku, z čoho usudzuje, že bolo zrazené z boku. Bol prítom, keď sa zvieru rozoberalo, zvieru malo poškodené hrubé kosti na stehnách, rebrá a polovica zvieratá sa nedala vôbec použiť. Na ľavej strane na stehne a na tele boli kosti zvieratá rozdrvené.

33. Z výpovede svedka T.a, zamestnanca žalovaného, mal súd zistené, že bol takisto prítomný na mieste samom po dopravnej nehode, zavolať ho pán M., pričom mu oznámil, že im zrazilo kravu a že ju treba odpratať. Keď prišiel na miesto nehody, videl zdevastovanú kravu a havarované auto. Pomáhal pánovi Smolkovi upevniť kravu na traktor a túto následne odviezli. Následne s pánom B. šli opraviť ohradník, pričom zistili, že v dolnej časti je roztrhané ostatné pletivo aj elektrický ohradník. Zničených bolo asi 10 metrov oplotenia. Predmetný ohradník opravili, pričom tento sa opravuje aj každý deň. Na kravy zvykne dozerať pastier. Ohradník môže poškodiť takisto aj samotná krava. Keď pracoval v Malej Čause, kravy tam boli ustajnené takým istým spôsobom, pričom išlo o ešte väčší priestor. Podľa jeho názoru v Malej Čause dochádzalo menej často takémuto poškodeniu ohradenia, čo si vysvetľuje tým, že z dôvodu ohradenia väčšej plochy tam nemigruje v takom rozsahu lesná zver. Aj v Malej Čause dochádzalo k poškodeniu ohradníka raz resp. dvakrát do týždňa.

34. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania, na poslednom pojednávaní pred súdom, vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 400 eur, aj so súhlasom žalovaného späť, súd v súlade s ustanovením § 145 CSP, konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 400 eur zastavil.

35. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

36. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa

tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

37. Podľa § 427 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

38. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

39. Podľa § 429 Občianskeho zákonníka, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

40. Podľa § 442 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

41. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

42. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

43. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

44. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá.

45. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôsobiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

46. Právna úprava zodpovednosti za škodu vychádza zo všeobecnej zásady občianskoprávneho deliktu. Podľa nej každý, kto privedie vznik škody svojím protiprávnym a spravidla i zavineným konaním, je povinný spôsobenú škodu nahradiť. Občianskoprávna úprava vychádza z toho, že spôsobenie škody je nežiaducim spoločenským javom, pretože žiadna náhrada za škodu nemôže privediť stav, ktorý tu bol pred vznikom škody. Preto v ust. § 415 Občianskeho zákonníka kladie dôraz na predchádzanie škodám. Ide o zákonné vyjadrenie princípu generálnej prevencie, ktoré každému subjektu súkromného práva ukladá povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku fyzických a právnických osôb a k ujme na zdraví fyzických osôb. V ust. § 415 Občianskeho zákonníka je vyjadrená povinnosť každého účastníka občianskoprávných vzťahov predchádzať škodám. Ide nielen o povinnosť dodržiavať to, čo je ustanovené zákonom alebo zmluvou, ale aj o povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám (tzv. priorita prevencie). Z ust. § 415 treba, so zreteľom na naliehavý spoločenský záujem predchádzať škodám, vyvodiť povinnosť počínať si podľa konkrétnych okolností natoľko obozretne, aby sa nespôsobila škoda. Všeobecná prevenčná povinnosť je záväznou právnou povinnosťou. Jej nedodržanie má pri splnení potrebných predpokladov (nedodržanie prevenčnej povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nedodržaním prevenčnej povinnosti a zavinenie povinného subjektu) za následok vznik občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. K tomuto názoru dospela aj súdna prax (napr. R16/1980, R 5/1981, R12/1986, R9/1992). Porušením prevenčnej povinnosti je zároveň porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj v tomto prípade musí byť protiprávne konanie preukázané poškodeným rovnako, ako vznik škody a príčinná súvislosť

(tzv. kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom, ako následkom týchto príčin. Dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu spočíva na poškodenom. Nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že do celej reťaze všeobecnej príčinnosti treba sledovať iba tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najskôr treba zistiť, či škoda bola spôsobená v zmysle občianskeho práva, potom treba zisťovať existenciu príčin vzniku škody. Súd konkrétne zisťuje, so zreteľom na konkrétnu škodu, či niektorá z týchto skutočností bola príčinou vzniku škody a či skutočnú škodu spôsobila. Ďalším nevyhnutným predpokladom vzniku všeobecnej právnej zodpovednosti za škodu je zavinenie. Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť je založená na princípe zodpovednosti za predpokladané (prezumpované) nedbanlivostné zavinenie. Dôkazné bremeno o tom, že škoda nevznikla zavineným konaním spočíva na škodcovi, ktorý sa môže zodpovednosti zbaviť (exkulpovať) preukázaním toho, že škodu nezavinil.

47. Medzi osobitné predpoklady zodpovednosti patrí zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov podľa §§ 427 až 431 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ktorá je založená na princípe objektívnej zodpovednosti - zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Zákon vychádza z osobitnej povahy prevádzky dopravných prostriedkov, ktoré sú zdrojom zvýšeného nebezpečenstva vzniku škody na zdraví a na veciach a zároveň poškodeným umožňuje účinnú a rýchlu náhradu škody. Zodpovednosť podľa § 427 OZ sa v prvom rade týka fyzických a právnických osôb, ktoré vykonávajú dopravu (tzv. dopravcovia). Rovnakú zodpovednosť ako osoba prevádzajúca dopravu (dopravca) má podľa § 427 OZ aj osoba, ktorá prevádzkuje okrem iného aj osobné motorové vozidlo. Napriek tomu, že za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku vždy zodpovedá prevádzateľ, nemožno vylúčiť zodpovednosť vodiča motorového vozidla za spôsobenú škodu tou istou škodnou udalosťou. Vodič v takom prípade zodpovedá podľa zásad všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 OZ), pričom jedným z predpokladov tejto zodpovednosti je predpokladané zavinenie škodcu (vodiča). V praxi ide o prípady, keď prevádzateľ a osoba, ktorá v čase spôsobenia škody riadila motorové vozidlo sú dva rozdielne subjekty. I v prípade zodpovednosti vodiča za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zostáva zachovaná zodpovednosť prevádzateľa za škodu podľa zásad uvedených v § 427 OZ.

48. V ust. § 441 OZ je upravená situácia, keď sa na vzniku škody podieľa samotný poškodený. V takom prípade ide o spoluzavinenie poškodeného. Zavinenie poškodeného sa na rozdiel od zavinenia škodcu (§ 420 ods. 3 OZ) zo zákona nepredpokladá. Zavinenie poškodeného pri vzniku škody je buď dôvodom na zníženie rozsahu náhrady škody (§ 442 a nasl. OZ) poškodenému alebo aj na vylúčenie zodpovednosti škodcu za škodu. Ak bola škoda spôsobená výlučne zavinením poškodeného, znáša ju v celom rozsahu sám. Ak bola škoda spôsobená tiež zavinením poškodeného, v rozsahu tohto zavinenia je vylúčená zodpovednosť škodcu. Ide o určenie vzájomného vzťahu medzi konaním poškodeného a škodcu a určenie podielu, ktorým samotný poškodený prispel k škodlivému následku. Zásadne sa vychádza z miery zavinenia každého z nich a je potrebné zvažovať všetky príčiny vzniku škody, spočívajúce tak v konaní škodcu, ako aj v konaní poškodeného, a rovnako ako u škodcu, možno aj u poškodeného vziať do úvahy len také protiprávne konanie, ktoré bolo príčinou (jednou z príčin) vzniku škody. Predpokladom zníženia náhrady škody poškodenému je, že konanie poškodeného napĺňa podmienky zodpovednosti za škodu uvedené v § 420 OZ. V rozsahu, akom sa poškodený svojím protiprávnym konaním podieľal na spôsobení škody, nie je daná zodpovednosť toho, kto za škodu zodpovedá. Aj u poškodeného je potrebné vziať do úvahy také konanie, ktoré spĺňa všetky podmienky zodpovednosti za škodu, t.j. musí byť preukázané, že protiprávne konanie poškodeného bolo príčinou (jednou z príčin) vzniku škody.

49. OZ zakotvil zásadu, že pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny veci v čase poškodenia a nie z ceny v čase, keď bol uplatnený nárok na náhradu škody alebo kedy bola náhrada poskytnutá. V prípade nových vecí sa náhrada poskytuje vo výške ich obstarávacej ceny. Ak vznikla škoda na veciach starších, použitých a čiastočne opotrebovaných treba vychádzať z reálnej (objektívnej) ceny, ktorú mali tieto veci v čase, keď škoda vznikla. Pri určení ceny veci sa vychádza buď z jej ceny podľa cenového predpisu platného v dobe poškodenia, alebo z nadobúdacej ceny s prihliadnutím na opotrebenie veci, jej vek, vady a prípadné znehodnotenie. Môžu sa pritom vziať do úvahy aj miestne podmienky (pokiaľ objektívne pôsobia na výšku ceny). V prípade, ak sa na použitú poškodenú vec vynaložili náklady (napr. nahradenie poškodenej časti automobilu novými súčiastkami), vychádza sa v praxi z názoru, že od tejto sumy je potrebné odpočítať sumu zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti jej stavu pred poškodením.

Zhodnotenie tu spočíva v použití nových súčiastok, ktorými boli nahradené poškodené opotrebované súčiastky. Podľa tohto názoru by v opačnom prípade došlo k bezdôvodnému obohateniu poškodeného (použitá alebo opotrebovaná vec by sa po oprave stala „lepšia“ než pred poškodením). Tento názor sa opiera o súdne rozhodnutia, ktoré boli prijaté ešte v čase predchádzajúceho spoločenského zriadenia (R 3/1984).

50. Súd sa nestotožnil s právnym názorom intervenienta na strane žalovaného, a síce, že nárok žalobcu v konaní uplatnený, je premlčaný. K dopravnej nehode (ďalej len „DN“), pri ktorej bolo poškodené BMW, došlo dňa 1.5.2016 a žalobný návrh, ktorým si žalobca uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 4.300 eur, bol na súd podaný dňa 30.4.2018, teda počas plynutia dvojročnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 OZ.

51. V konaní mal súd preukázané, že dňa 1.5.2016 sa stala dopravná nehoda, pri ktorej syn žalobcu, vodič BMW zrazil hospodárske zviera - kravu, vlastnícky patriacu žalovanému.

52. Medzi stranami nebolo sporné, že pri dopravnej nehode vznikla žalobcovi (otcovi vodiča BMW) škoda na majetku (poškodenie BMW) a že žalovanému tiež vznikla škoda na majetku (úhyn hospodárskeho zvieratá). Tieto skutočnosti sú zrejmé nielen z výpovedí strán sporu a svedkov, ale aj zo Záznamu z dopravnej nehody, pripojených fotografií, odborného vyjadrenia J.. X. (ďalej len „OV“), či znaleckého posudku J.. R. (ďalej len „ZP“).

53. Zo Záznamu z dopravnej nehody mal súd zistené, že príčinou DN bolo vbehnutie domáceho zvieratá na vozovku (pokiaľ nie je preukázaná zodpovednosť za zviera). Z OV a zo ZP, ktorého závery strany sporu nerozporovali, mal súd zistené dve technické príčiny dopravnej nehody: 1. skutočnosť, že syn žalobcu, vodič BMW, neprispôbil rýchlosť jazdy rozhládovým a dohľadovým pomerom, pričom vodič prekročil aj najvyššie povolenú rýchlosť, a to aj napriek tomu, že bola tma a protiidúce motorové vozidlo vodiča osvetľovali a 2. vyvolanie kolíznej situácie hospodárskym zvieratom - kravou, ktorá nebola jej majiteľom (žalovaný) riadne zabezpečená - na ceste nemala čo robiť. Z pripojeného priestupkového spisu zas vyplýva, že bezprostredne pred dopravnou nehodou jazdil vodič BMW neprímeranou rýchlosťou.

54. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s tvrdením právnej zástupkyne žalobcu, že prítomnosť hospodárskeho zvieratá na štátnej ceste 1. triedy v neskorých večerných hodinách je neprípustná a nepredvídateľná. Je úplne zrejmé, že keby sa krava na vozovke nenachádzala, k DN by nedošlo. Súd sa však nemôže stotožniť s tvrdením žalobcu, že mu krava vytvorila na vozovke náhlu prekážku, resp. že na vozovku vbehla. Tieto tvrdenia boli vyvrátené jednak fotografiami z miesta DN, OV a ZP, z ktorých mal súd zistené, že v úseku DN boli na okraji vozovky namontované oceľové zvodidlá, cez ktoré sa teľná krava jednoducho nemohla dostať, na vozovku teda nevstúpila náhle, naopak musela prejsť určitý úsek cesty (asi 8 metrov) pri minimálnej rýchlosti (asi 3 km/h), aby sa dostala na miesto DN a navyše sa pohybovala tým istým smerom, ako BMW. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že zo strany žalovaného dochádza opakovane k porušeniu jeho povinnosti riadne zabezpečiť svoje hospodárske zvieratá pred vstupom na cestu (z výpovede svedkyne W. nebolo preukázané, že zrazila kravu vo vlastníctve žalovaného).

55. Pre posúdenie miery zodpovednosti vodiča na dopravnej nehode bolo podľa názoru súdu potrebné posúdiť aj jeho techniku jazdy. V tejto súvislosti vznikol rozpor medzi tvrdením žalobcu, ktoré sa opieralo aj o závery OV a ZP, teda či pred DN riadil vodič BMW povolenou alebo nepovolenou (vyššou) rýchlosťou, resp. akou rýchlosťou. Na tieto rozpory bol na pojednávaní súdu vypočutý znalec Ing. R., ktorý uviedol, že v OV znalec vychádzal z podstatne nižšej hmotnosti kravy ako on, v jeho ZP (v skutočnosti 200 kg). Hmotnosť kravy pritom mala vplyv pri zachovaní všetkých ostatných parametrov na výšku nárazovej rýchlosti, ktorá mu vyšla vyššia, než akú ju určil Ing. Gondžár, a teda v skutočnosti pri nárazovej rýchlosti došlo k vyššiemu úbytku rýchlosti, než ako to uviedol Ing. Gondžár v OV. Údaje o približnej hmotnosti hosp. zvieratá kravy získal z internetu a keď prihlíadal aj na to, že krava bola teľná, vychádzal z hmotnosti zvieratá 550 kg (500 + 50). Tieto závery znalca neboli v rozpore ani s tvrdením právnej zástupkyne žalobcu, že krava mala hmotnosť 600 kg (písomne podanie zo dňa 8.6.2018). Napokon, ZP po jeho doplnení znalcom na pojednávaní, strany sporu nenamietali (nenavrhlí doplniť dokazovanie k otázke, akou rýchlosťou sa BMW pred DN pohybovalo). Súd si preto osvojil závery ZP a mal za to, že pred DN sa vozidlo BMW pohybovalo rýchlosťou vyššou, než povolenou na danom úseku cesty (103,1 km/

h) a nie, ako tvrdil žalobca, že rýchlosťou povolenou. To, že vodič BMW riadil vozidlo neprimeranou rýchlosťou vyplynulo i z výpovede svedka E., ktorý uviedol, že „zvíera v ich jazdnom pruhu zbadali náhle, že vodič nestihol ani brzdiť“, ale aj z tvrdenia samotného žalobcu v žalobe, že „ani intenzívnym brzdením DN nezabránil“. Z vyššie uvedených zistení potom jednoznačne vyplýva, že vodič BMW riadil vozidlo bezprostredne pred DN rýchlosťou vyššou o 41 km/h, než by bola rýchlosť, pri ktorej by dokázal DN zabrániť, čím závažne porušil ust. § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a teda sa podľa právneho názoru súdu podstatnou mierou podieľal na dopravnej nehode a teda aj na škode vzniknutej pri DN na BMW.

56. Na základe záverov uvedených v bodoch 55 a 56 odôvodnenia tohto rozhodnutia, súd ustálil mieru zodpovednosti za škodu spôsobenú pri DN medzi vodiča BMW a majiteľa hospodárskeho zvieratá v pomere 90% : 10%, teda určil, že v podstatnejšom rozsahu sa na spôsobenej škode podieľal vodič BMW. V tejto súvislosti treba uviesť, že v priebehu konania bola žalobcovi tretím subjektom z dôvodu predaja nepoškodených dielov BMW vyplatená suma 400 eur, čo zo žalovanej sumy 4.300 eur predstavovalo 9,3%.

57. Aby však súd mohol priznať žalobcovi aspoň časť uplatnenej náhrady škody, musel by žalobca preukázať jej výšku. Žalobca však skutočnú výšku škody na vozidle BMW v konaní podľa právneho názoru súdu z dôvodov uvedených nižšie, nepreukázal, z dôvodu ktorého súd v prevyšujúcej časti (v časti ktorej nebolo konanie zastavené) žalobu zamietol.

58. Žalobca výšku spôsobenej mu škody preukazoval dvoma zákazkovými listami, e-mailovou komunikáciou jeho právnej zástupkyne s predajcom tohto typu motorového vozidla (BMW) a z predbežne vyčíslenej výšky škody v Zázname o dopravnej nehode. V Zákazkovom liste (č.l. 7 spisu) je uvedená len predbežná cena opráv BMW vo výške 4.300 eur, navyše, nie sú v ňom vôbec uvedené identifikačné údaje BMW. V druhom Zákazkovom liste (č.l. 183 spisu) sú už síce identifikačné údaje BMW uvedené, bralo sa v ňom však do úvahy pri prípadnej oprave vozidla použitie nových dielov v celkovej sume 28.770,13 eur, suma ktorá však nemôže zodpovedať cene BMW v čase DN (žalobca kúpil vozidlo ako ojazdené ešte v r. 2011 za kúpnu cenu 7.800 eur). Obidva zákazkové listy sú teda ako dôkazy o cene vozidla v čase DN podľa názoru súdu nepoužiteľné. Ani zisťovanie predpokladanej ceny BMW vyrobeného v roku 2003 (ako v prípade BMW) v r. 2016 (rok DN) prostredníctvom emailovej komunikácie medzi právnu zástupkyňou žalobcu a predajcom osobných motorových vozidiel BMW (č.l. 191 - 193) nepreukazuje, aká skutočná škoda žalobcovi, vlastníkovi BMW, pri DN vznikla. Skutočnú výšku škody nebolo možné napokon zistiť ani z predložených fotografií poškodeného BMW, a ani zo Záznamu o DN nevyplýva, v akej výške bola žalobcovi spôsobená škoda na jeho majetku. Napokon aj v rámci priestupkového konania (č.l. 43) bola zistená len predpokladaná škoda na BMW (4.000 eur). V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalobca mal v priebehu konania možnosť preukázať skutočnú výšku škody na vozidle, a to najmä v čase, keď BMW ešte existovalo (nebolo predané na náhradné diely) napr. predložením odborného vyjadrenia alebo znaleckého posudku, čo však neurobil, a teda neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o jeho tvrdenie o výške spôsobenej mu škody na vozidle, keďže žalovaný aj s intervenientom na jeho strane, tvrdenia žalobcu, pokiaľ ide o preukázanie výšky škody, namietali.

59. Pokiaľ žalobca, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, na poslednom pojednávaní vo veci žiadal, aby súd určil výšku spôsobenej mu škody sám, voľnou úvahou, zachovajúc pritom princíp spravodlivosti, súd konštatuje, že nemôže nahrádzať dôkaznú povinnosť žalobcu, a teda nemôže sám, vlastnou úvahou alebo iným spôsobom, výšku škody určovať.

60. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Pokiaľ žalobca vzal žalobu sčasti späť bez toho, že by žalovaný po podaní žaloby v tejto časti žalobcovi plnil, možno konštatovať, že žalobca zavinil v tejto časti zastavenie konania a teda bolo potrebné v tejto časti priznať náhradu trov konania žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a teda žalovaný, vrátane intervenienta na jeho strane boli v tejto časti úspešní. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že priznal žalovanému a intervenientovi na jeho strane náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

61. V konaní vznikli štátu trovy, pozostávajúce z preddavkovo zo štátneho rozpočtu hrađených nákladov znaleckého dokazovania. Keďže však CSP neobsahuje výslovnú úpravu práva štátu na náhradu jeho výdavkov, ktoré platil (t.j. či štát má právo na náhradu trov alebo nie, proti komu a za akých podmienok), je potrebné o náhrade trov konania štátu rozhodovať za použitia článku 4 Základných princípov CSP, ktorý stanovuje, že ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci a ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Súd je toho názoru, že CSP neobsahuje také ustanovenie, ktoré by upravovalo inú právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu náhrade trov konania štátu a ktoré by tak mohlo byť analogicky aplikované pri rozhodovaní o náhrade trov konania štátu. Takým ustanovením nie je § 255, ktorý upravuje náhradu trov konania strany sporu, pretože ten nárok na náhradu trov konania viaže na úspech strany v spore. Ani pri analogickom použití tohto zákonného ustanovenia nemožno totiž z hľadiska náhrady trov konania štátu uvažovať o úspechu, či neúspechu štátu v spore. Rovnako tak nemožno ani analogicky aplikovať ustanovenie § 259, ktoré stanovuje, že ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok (teda aj nárok na náhradu trov konania). Toto zákonné ustanovenie upravuje pokrytie výdavkov spojených s edičnou a informačnou povinnosťou, a to v rovnakom procesnom režime, ako sú upravené výdavky svedka. Štátu (ani ako súdu prejednávajúcemu daný spor) nevzniká pri dokazovaní žiadna povinnosť, ktorá by bola spojená s výdavkami. Z uvedeného dôvodu, keď nie je možná ani analogická aplikácia niektorého existujúceho ustanovenia CSP, na otázku náhrady trov konania štátu, je preto potrebné, aby konajúci súd prejednal a rozhodol otázku náhrady trov konania štátu podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva CSP. Takýmto požiadavkám najlepšie vyhovuje norma, ktorá by stanovovala, že štát má podľa výsledkov konania proti strane sporu právo na náhradu trov konania, ktoré platil a ak sú u niektorej zo strán sporu predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tejto strane sporu zníži o rozsah, v ktorom by jej súd oslobodenie priznal. Jedná sa v podstate o normu, ktorá je totožná s ustanovením § 148 ods. 1 zrušeného Občianskeho súdneho poriadku, ktorá upravovala náhradu trov konania štátu. Takáto norma zodpovedá princípom všeobecnej spravodlivosti a princípom, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a výsledkom jej aplikácie bude rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a doterajšiu ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže žalobca bol v konaní v celom rozsahu neúspešný, rozhodol súd tak, štát má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov štátu rozhodne súd samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu, na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku súdu) obsahovať oznámenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.